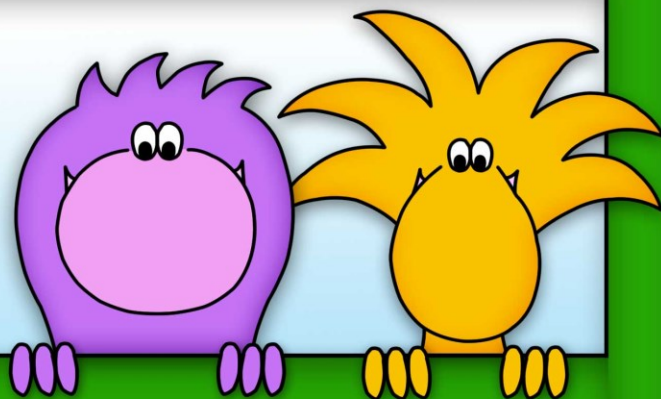

MIMÓ, CSIPEK ÉS AZ ÉRZÉKEK ÖSVÉNYE

Mimó, Csipek és az Érzékek Ösvénye

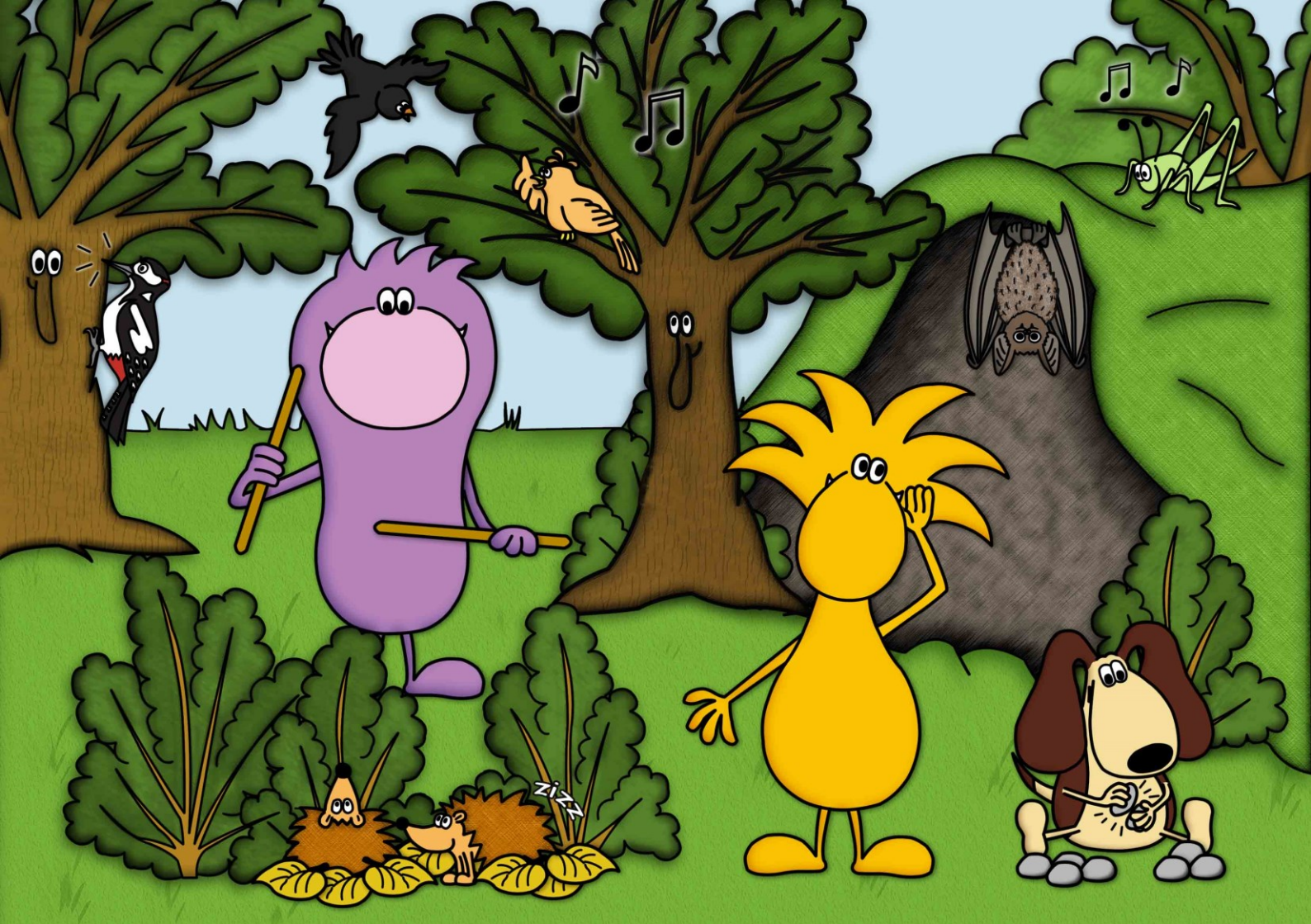
Kisfaludy Boróka - Szűcs Anikó

2013

Egyszer, egy nem is olyan messzi erdő tölgyfájának ágáról a földre röppent egy apró kismadár. Fejét forgatta, ugrott egyet vagy kettőt, de nem maradt sokáig: egy szokatlan jelenség óvatosságra intette, így felröppent és újra az ágról figyelt lefelé. A szokatlan jelenség egy jókedvű kutyus, Fick volt, aki lobogó fülekkel érkezett az erdei úton, majd megállt egy földkupac előtt és érdeklődve nézegette, amíg Mimó és Csipek megérkezett.

- Igen, emlékszem, persze, persze... - lelkesedett Csipek. - Csendben leszek, nem rakunk tüzet, a virágokat és az állatokat nem zargatom. Ja és persze a szemetet a kukába dobom!
- Pontosan - helyeselt Mimó. - Ha megértetted, mit üzen az erdő, akkor léphetsz csak be a lombjai közé. Csodálatos kalandunk lesz, meglásd, de valójában vendégek leszünk.
- Én szívesen megvendégnélek Titeket! - szólalt meg egy barátságos hang a Fick melletti földkupac felől.
- Ki vagy Te? És hol vagy? - perdült meg Mimó, Fick pedig élénk farokcsóválásba kezdett.
- Itt lakom az erdőben, az ösvény végén. - válaszolta a hang. - Ott találkozunk! És figyeljetek jól: érdemes odafigyelni az erdő titkaira, melyek megfejtéséhez jó hasznát veszitek majd az érzékeiteknek: a hallásnak, a látásnak, a tapintásnak és a szaglásnak!

- Nahát, hallottad ezt? - álmétkodott Csipek. - Vendégségbe megyünk!
- Persze, hogy hallottam! Indulás!! A térkép szerint egyenesen kell mennünk. - pillantott a kezében tartott papírra Mimó. - És használjuk az érzékeinket, hogy felfedezzük a titkokat.
- Titkok? Érzékek? Én érzem, hogy éhes vagyok, de mit kellene még éreznem? - kérdezte Csipek.
- Például ha nem csicseregnel és kinyitnád a füled...
- Nyitom már, nyitom... - egyezett bele Csipek, majd rövid hallgatóság után lassan sorolni kezdte: - Micsoda dallamok... tücsök... madarak... Ficak neszez... fák susognak... mint egy erdei zenekar!
- És hallod, milyen szépen szól, ha óvatosan összeütök két fadarabot, vagy köveket? - kérdezte Mimó.
- Igen, hallom! - válaszolt Csipek és csendben továbbsétált. - Hohó... mit találtam! Egy barlang! Hahó! - (Hahó-hahó-hahó) - Van ott valaki? - (Valaki-valaki-valaki) - Igen, itt vagyok! - (Vagyok-vagyok-vagyok) - Mimóóóó! Nézd, itt lakik az ismeretlen hang! Most beszéltem vele!
- Hiszen az csak a visszhang volt. - kuncogott Mimó. - De nézd csak, mi röppent ki a barlangból! Láttad?
- Nem láttam... - sajnálkozott Csipek.

*Kire gondolt Mimó?
Nézd meg a térképeden és satírozd le zsírkrétával
a helyszínen a különleges állat képét!*

- Csipek, ne lógasd az orrod! Sőt, inkább emeld magasra, hogy meglásd a lombok titkait is! - vigasztalta barátját a térképet fürkészve Mimó.
- Titkok, hát persze! - vidult fel Csipek. - De merre?
- Hát, először használd azt az érzéked, amit az előbb. Nyisd ki a füled! - mosolygott Mimó. Hallgatóztak tehát. Csipek egy ideig unottan piszkálta az avart, aztán hirtelen felderült.
- Kopp-kopp! Hallom! Add ide a távcsövet és meglessem, ki az. Hiszen már látom is! Sőt, akared tudni, mi mindent látok még? - forgolódott körbe-körbe Csipek. - Mennyi madár! És van itt egy vörös szörgombóc is!
- Biztos egy mókus. - állapította meg Mimó. - És a kopogós? Az hogy néz ki?
- Piros a hasa, meg a feje: lehet, hogy mérges... Nézd meg te is! - adta át a távcsövet Csipek.
- Úgy látom inkább éhes! - mosolygott Mimó rejtélyesen.

*Mire gondolt Mimó?
Nézd meg a térképeden és satírozd le zsírkrétával
a helyszínen a titokzatos madár képét!*

- Én is éhes vagyok. Nem állunk meg egy kicsit reggelizni? - kérdezte Csipek a pocakjára pillantva. A reggelit leszavagták, már csak azért is, mert délután volt már, de a kis csapat leült a fűbe.
- Nézd Mimó! Mi lehet ez? - kérdezte Csipek a fűben matatva.
- Nohát, üres csigaház! - vizsgálgatta érdeklődve Mimó a csíkos házikót. - Tudod, ez az apróságok tisztása. Ezernyi kis lábacska kúszik itt a fű között, de őket ne tapogasd, csak figyeld meg alaposan! Keressünk inkább ragadóst, bibircsest, érdeset, simát, szúrósat. Egyszóval: próbáljuk ki a tapintást! Csipek élénken bólogatott, mert titkon azt remélte, hogy keresés közben talál valami harapnivalót.
- Nocsak, egy kökénybokor! Ennek a bogyóját akár meg is kóstolhatod. - folytatta Mimó.
- Kóstolnám... - nézett a bokrok közé kopogó szemmel Csipek. - De itt ül az ágán egy őrszem. Elég harciasnak tűnik... Te ismered?

*Vajon ki őrzi a kökénybokrokat?
Keress meg a térképen és tapintással fedezd fel a helyszínen!*

- Hova tűnt Ficak már megint? - nézett egymásra a fűből feltápászkodva a két jóbarát. - Mindig csak megy az orra után. Az orra után... Hát persze! Az utolsó érzék van már csak hátra: a szaglás!
- Közülünk Ficaknak van a legjobb orra, mutathatna néhány szimatolni valót. - javasolta Csipek.
- Nézd, ott van! Neki most a föld illata a legérdekesebb. Mindenesetre nekem jobban tetszett az útmenti turbolya és a bodzavirág illata. - mondta Mimó álmodozva.
- Az illatokról jut eszembe: én még mindig éhes vagyok... Mikor eszünk már? - érdeklődött Csipek.
- Nocsak, Ficak talált valamit! - mutatott a bokrok mögött az avarban szaglászó kutyusra Mimó.
- Üdvözöllek Titeket újra! - szólalt meg az ismerős hang. - Az én nevem Serte, és itt lakom a váramban a föld alatt.
- Szia Serte! Figyeltünk ám az érzékekre, ahogy mondtad! - kezdett mesélni lelkesen Csipek.
- Gyertek, kerüljön hát sorra az ízlelés is, sok finomságot készítettem Nektek uzsonnára.
- Hurrá, végre eszünk! - mondta Csipek és robogva követte kuckójába új barátjukat.

*Rájöttél, milyen állat Serte?
Keresd meg és satírozd le az ösvényen!
Milyen érzéke erős és mi az, ami gyengébb?*

Barátaink újra az ösvényen jártak, tele hassal, jókedvűen. Ámulva néztek körül a lombok között és felidéztek, milyen lakóival találkoztak az erdőnek.

- Nézd csak, ott bujkál egy őzike! Éppen amögött a nagy fa mögött! - mutatta Csipek.
- No ne viccelj, hiszen az egy róka! Látom a vörös bundáját! - javította ki Mimó. - Ha nem csal a szemem... - kacscintott barátjára.

*Kinek van igaza? Hány állatot látsz a képen?
Emlékszel még másra is, amit az "Érzékek ösvényén" ismertél meg?*

*Erdőn ha jársz, gondold sorra:
Kit rejt fű, fa, bokrok ága?
Lásd, halld, szagold és tapogasd:
Száz érzéked legyen szabad!*

Szeretettel várunk az "Érzékek ösvényén", Budapesten a Ferenc-hegyen! Ne felejtse el magaddal hozni a zsírkrétádat és a térképet!

Mimó, Csipek és Ficak